

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 98

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 mai 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	LEGI ȘI DECRETE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
83.	— Lege pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar	1-3	984.	— Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, din 15 mai 1997	7
193.	— Decret privind promulgarea Legii pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar.....	4	985.	— Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, din 15 mai 1997	7
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		986.	— Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, din 15 mai 1997	7
114.	— Decizie cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 3 din Legea pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar	4-6	987.	— Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, din 15 mai 1997	8
			988.	— Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, din 15 mai 1997	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Societățile comerciale bancare la care statul este acționar, denumite în continuare *societăți bancare*, înființare în temeiul Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, al Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și al Legii nr. 33/1991 privind activitatea bancară, se privatizează potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 2. — (1) Privatizarea societăților bancare se realizează utilizând unul dintre următoarele procedee:

a) majorarea capitalului social prin aport de capital privat, în numerar, în baza unei oferte publice sau a unui

plasament privat, efectuate potrivit prevederilor legale în vigoare;

b) vânzarea de acțiuni gestionate de Fondul Proprietății de Stat, numai contra numerar, cu plata integrală, către persoane fizice și persoane juridice române cu capital social majoritar privat, inclusiv către societățile de investiții financiare rezultate din transformarea Fondurilor Proprietății Private, precum și către persoane fizice și persoane juridice străine cu capital majoritar privat;

c) combinarea procedeelelor prevăzute la lit. a) și b).

(2) Excepție de la prevederile alin. (1) referitoare la persoanele juridice străine o constituie instituțiile financiare internaționale.

Art. 3. — (1) În temeiul art. 3 alin. (5) și al art. 6 alin. (1) din Legea nr. 55/1995 pentru accelerarea procesului de privatizare, cotele de capital social alocate Fondurilor Proprietății Private, la societățile bancare, potrivit Legii privatizării societăților comerciale nr. 58/1991*), fac obiectul regularizării între Fondul Proprietății de Stat și societățile de investiții financiare rezultate din transformarea Fondurilor Proprietății Private, pe baza valorii acestor cote din momentul acordării lor.

(2) Acțiunile cotelor regularizate în conformitate cu prevederile alin. (1) vor fi gestionate și vândute de Fondul Proprietății de Stat prin metodele prevăzute în prezenta lege.

Art. 4. — Vânzarea de acțiuni gestionate de Fondul Proprietății de Stat se poate efectua prin oricare dintre metodele prevăzute de Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991, de Legea nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, precum și de reglementările emise în aplicarea acestei legi.

Art. 5. — (1) Fondul Proprietății de Stat, în calitate de gestionar al participației statului, își poate rezerva, în cazul fiecărei societăți bancare, un număr de acțiuni aferente unei cote din capitalul social total sau poate opta pentru păstrarea acțiunii nominative de control, după caz.

(2) Acțiunea nominativă de control prevăzută la alin. (1) conferă statului următoarele drepturi:

a) numirea unui reprezentant în consiliul de administrație al societății bancare;

b) posibilitatea de a se opune, prin exercitarea dreptului de veto în adunarea generală a acționarilor sau în consiliul de administrație, deciziilor celorlalți acționari, care privesc gajarea sau ipotecarea activelor societății bancare, precum și acelor decizii care privesc fuziunea prin absorbție sau lichidarea administrativă a acestora conform Legii nr. 31/990 privind societățile comerciale, dacă prin fuziune sau lichidare administrativă s-ar putea aduce atingere intereselor statului.

(3) Acțiunea nominativă de control deținută de stat la o societate bancară poate fi transformată în acțiune nominativă comună, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 6. — (1) Pentru privatizarea fiecărei societăți bancare se constituie, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea comună a Băncii Naționale a României, Agenției Naționale pentru Privatizare și Fondului Proprietății de Stat, o comisie de privatizare care răspunde de atingerea obiectivelor prezentei legi și de respectarea principiilor de transparență, rigoare și obiectivitate.

(2) Comisia de privatizare va supraveghea toate operațiunile legate de privatizarea societăților bancare în condițiile prezentei legi.

(3) Comisia de privatizare se compune din 7 membri, dintre care unul este președinte.

(4) Funcția de membru în comisia de privatizare este incompatibilă cu calitatea de membru în consiliul de administrație al societății bancare, de director în respectiva societate bancară sau de membru în consiliul ei de supraveghere, precum și cu prestarea oricărui gen de activități de natură a-l face dependent de potențialii cumpărători ai pachetelor de acțiuni oferite spre vânzare.

(5) Membrii comisiei de privatizare nu pot dobândi, prin acte între vii, acțiuni ale societății bancare într-o perioadă de 3 ani după încetarea mandatului, perioadă în care le revine și obligația de a păstra secretul absolut în ceea ce

privește faptele și informațiile la care au avut acces în exercitarea funcției lor și care se referă la societatea bancară a cărei privatizare o supraveghează.

(6) Membrii comisiei de privatizare nu vor putea deține, înainte de trecerea unei perioade de 3 ani de la încetarea funcției lor, funcția de administrator, membru al comitetului de direcție sau al celui de supraveghere al nici unei societăți bancare care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, al uneia dintre filialele sau sucursalele acesteia, sau să exercite o activitate retribuită în respectivele societăți bancare.

(7) Fiecare comisie de privatizare va prezenta Guvernului raport cu privire la operațiunea de privatizare pentru care a fost numită, atât la finalizarea acesteia, cât și cu ocazia finalizării fiecărei etape a ei.

Art. 7. — (1) Privatizarea societăților bancare, prin oricare dintre procedeele și metodele prevăzute la art. 2 și 4 din prezenta lege, se va realiza pe baza raportului de evaluare și a studiului de fezabilitate, întocmite de o firmă specializată, selectată, prin licitație, în conformitate cu normele metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea comună a Băncii Naționale a României, Agenției Naționale pentru Privatizare și Fondului Proprietății de Stat.

(2) Raportul de evaluare a unei societăți bancare se va întocmi în conformitate cu standardele internaționale în materie. Studiul de fezabilitate va cuprinde, în mod obligatoriu, și recomandări privind:

a) procedeele și metoda/metodele de privatizare care sunt indicate a fi utilizate;

b) structura optimă a acționariatului care trebuie să rezulte după privatizare;

c) cota maximă de capital social care poate fi dobândită de către persoanele fizice și/sau persoanele juridice;

d) cota maximă de capital social care poate fi oferită spre privatizare, într-o singură etapă;

e) cota de capital social care va fi rezervată statului, în condițiile art. 5 din prezenta lege;

f) categoriile de acțiuni care se pot emite, valoarea primei de emisiune și a prețului de vânzare, în cazul în care procedeele de privatizare cel mai indicat este majorarea de capital social sau o combinație a acestuia cu vânzarea de acțiuni de către Fondul Proprietății de Stat.

(3) Principalele elemente ale raportului de evaluare și ale studiului de fezabilitate, însușite de comisia de privatizare, sunt supuse regimului de publicitate în principalele cotidiene de răspândire națională, precum și în principalele săptămânale financiare internaționale.

Art. 8. — (1) Procedeele și metodele utilizate, precum și cotele de capital social care pot fi dobândite de persoanele fizice sau juridice în procesul de privatizare a societăților bancare se stabilesc, pentru fiecare caz în parte, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea comisiei de privatizare, pe baza consultării și a avizului comun al Agenției Naționale pentru Privatizare, Băncii Naționale a României și Fondului Proprietății de Stat.

(2) Guvernul, la propunerea comisiei de privatizare, va hotărâ asupra circumstanțelor în care pot fi modificate condițiile de privatizare a unei societăți bancare, stabilite potrivit alineatului precedent.

Art. 9. — (1) Cumpărarea acțiunilor achiziționate de la Fondul Proprietății de Stat de către persoanele prevăzute la art. 2 lit. b) din prezenta lege se face atât în lei, cât și în valută. Sumele în valută încasate de Fondul Proprietății de Stat pentru acțiunile gestionate la societățile bancare și care fac obiectul unui contract de vânzare-cumpărare vor fi cedate la rezerva valutară a statului, urmând ca Banca

*) Legea nr. 58/1991 a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 13 mai 1997.

Națională a României să deconteze contravaloarea în lei a valutei primite, la cursul anunțat pentru ziua efectuării tranzacției.

(2) În cazul în care procedeul de privatizare ales este majorarea capitalului social, inclusiv o combinație a acestuia cu vânzarea de acțiuni de către Fondul Proprietății de Stat, subscrierea acțiunilor se efectuează în lei, iar achitarea acestora se face atât în lei, cât și în valută.

(3) În cazul în care persoanele fizice sau persoanele juridice străine optează pentru efectuarea plății acțiunilor în lei, total sau parțial, acestea vor trebui să facă dovada că sumele respective au fost obținute cu respectarea regimului valutar aplicabil în România.

Art. 10. — (1) Băncile comerciale, persoane juridice de naționalitate română sau străină, care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, nu pot acorda credite pentru plata acțiunilor dobândite de la Fondul Proprietății de Stat sau pentru achitarea acțiunilor subscrise în cazul majorării de capital social la societățile bancare care se privatizează.

(2) Persoanele fizice sau juridice române sau străine nu pot utiliza credite obținute din țară pentru achiziționarea, sub orice formă, a acțiunilor emise de societățile bancare care intră sub incidența prevederilor prezentei legi.

(3) În cazul utilizării creditelor obținute din străinătate, este interzisă constituirea gajului asupra acțiunilor care urmează a fi dobândite, pentru garantarea rambursării acestora.

(4) Dobândirea de acțiuni cu încălcarea dispozițiilor alin. (1), (2) și (3) este lovită de nulitate absolută.

Art. 11. — Prevederile art. 48 și 49 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991 și ale art. 8 din Legea nr. 55/1995 pentru accelerarea procesului de privatizare nu sunt aplicabile în cazul societăților bancare care se privatizează potrivit prezentei legi.

Art. 12. — (1) Sumele rezultate din vânzarea acțiunilor gestionate de Fondul Proprietății de Stat pentru societățile bancare care se privatizează potrivit prezentei legi se varsă la Fondul special de dezvoltare la dispoziția Guvernului.

(2) Modul de utilizare a fondului prevăzut la alin. (1) se stabilește prin lege.

Art. 13. — (1) În termen de 60 de zile de la data privatizării majorității capitalului social al unei societăți bancare, va fi convocată adunarea generală extraordinară a acționarilor, în noua structură rezultată.

(2) Adunarea generală extraordinară a acționarilor, prevăzută la alin. (1), va avea înscrisă pe ordinea de zi modificarea actelor constitutive și alegerea noilor administratori ai societății bancare privatizate.

(3) La societățile bancare cu capital social parțial de stat, Fondul Proprietății de Stat va fi reprezentat în consiliile de administrație proporțional cu cota de capital social pe care o gestionează.

Art. 14. — (1) Persoanele fizice sau juridice, române sau străine, care acționează direct sau indirect, individual sau împreună și în legătură cu terți, nu vor putea dobândi dreptul de proprietate asupra unui număr de acțiuni care

reprezintă mai mult de 20% din capitalul social total al unei societăți bancare care se privatizează potrivit prezentei legi, cu excepția instituțiilor financiar-bancare internaționale reputeate.

(2) Pentru a putea dobândi dreptul de proprietate asupra unui număr de acțiuni care reprezintă mai mult de 5% din capitalul social total al unei societăți bancare, o persoană fizică sau juridică, română sau străină, care acționează direct sau indirect, individual sau împreună și în legătură cu terți, trebuie să obțină acordul prealabil expres al Băncii Naționale a României.

(3) Dobândirea dreptului de proprietate asupra acțiunilor unei societăți bancare care se privatizează, cu încălcarea dispozițiilor prevăzute la alin. (1) și (2), constituie abatere de la normele de prudență bancară și se sancționează cu privarea dobânditorului de exercițiul drepturilor de vot aferente, precum și cu obligația pentru acesta de a cesiona, în condițiile legii, cota de capital social astfel dobândită.

(4) Banca Națională a României va notifica consiliile de administrație ale societăților bancare privatizate despre pierderea dreptului de vot, în cazurile prevăzute la alin. (3), precum și despre obligațiile ce revin persoanelor în cauză.

(5) În cazul în care acțiunile dobândite cu încălcarea prevederilor alin. (1) și (2) nu sunt cesionate în termen de 90 de zile de la data constatării abaterii, Banca Națională a României va dispune societății bancare în cauză anularea acțiunilor respective, emiterea de noi acțiuni purtând același număr și vânzarea acestora, urmând ca prețul încasat să fie consemnat la dispoziția dobânditorului inițial, după reținerea spezelor vânzării.

Art. 15. — Contractele de vânzare-cumpărare anticipată a acțiunilor, precum și orice alte înțelegeri în legătură cu această operațiune, încheiate înaintea perioadei stabilite prin actele normative care guvernează privatizarea societății bancare în cauză, sunt lovite de nulitate absolută.

Art. 16. — Guvernul împreună cu Banca Națională a României vor informa, trimestrial, pe baza rapoartelor comisiilor de privatizare, cele două Camere ale Parlamentului cu privire la evoluția procesului de privatizare a societăților bancare și la rezultatele acestuia.

Art. 17. — (1) Operațiunile în legătură cu procesul de privatizare a societăților bancare, care fac obiectul prezentei legi, nu sunt supuse controlului financiar al Curții de Conturi.

(2) Curtea de Conturi poate exercita exclusiv controlul preventiv asupra sumelor care se varsă la Fondul special de dezvoltare la dispoziția Guvernului.

Art. 18. — (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), Agenția Națională pentru Privatizare, Fondul Proprietății de Stat și Banca Națională a României vor supune Guvernului, spre aprobare, măsurile organizatorice care se impun pentru aplicarea prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 14 aprilie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 aprilie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VASILE LUPU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru privatizarea societăților
comerciale bancare la care statul este acționar**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 19 mai 1997.
Nr. 193.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I E

cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 3**din Legea pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar**

Curtea Constituțională a fost sesizată, la data de 22 aprilie 1997, de către un număr de 59 de deputați, și anume: Eugen Nicolicea, Ovidiu Cameliu Petrescu, Nicu Ioniță, Petru Șerban Mihăilescu, Mihai Ioan Popa, Ion Honcescu, Traian Dobre, Dumitru Buzatu, Gheorghe Marin, George Dragu, Marian Enache, Ioan Mircea Pașcu, Florin Georgescu, Marian Sârbu, Florian Udrea, Victor Achimescu, Dumitru Pâslaru, Gheorghe Ana, Neculai Grigoraș, Neculai Popa, Acsinte Gaspar, Marțian Dan, Viorica Afrăsinei, Dumitru Popescu, Viorel Pop, Marin Cristea, Niculae Napoleon Antonescu, Petru Bejinariu, Florian Serac, Gheorghe Ionescu, Iulian-Costel Țocu, Miron Tudor Mitrea, Alexandru Lăpușan, Gheorghe Oana, Ion Munteanu, Nicolae Groza, Mihai Hlinschi, Vasile Panteliuc, Dan Ioan Popescu, Ioan Bivolaru, Mihail Sireteanu, Radu Liviu Bara, Gheorghe Romeo Leonard Cazan, Nicolae Ionescu, Mihai Dreciu, Ioan Sonca, Ioan Gavra, Vasile Matei, Vasile Miclăuș, Petre Țurlea, Romulus Raicu, Lazăr Lădăriu, Miron Chichișan, Mircea Vâlcu, Valeriu Tabără, Valentin Adrian Iliescu, Corneliu Ciontu, Toma Năstase și Daniela Buruiană-Aprodu, cu privire la neconstituționalitatea prevederilor art. 3 din Legea pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar.

Articolul 3 din legea sus-menționată are următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În temeiul art. 3 alin. (5) și al art. 6 alin. (1) din Legea nr. 55/1995 pentru accelerarea procesului de privatizare, cotele de capital social alocate Fondurilor

Proprietății Private, la societățile bancare, potrivit Legii privatizării societăților comerciale nr. 58/1991, fac obiectul regularizării între Fondul Proprietății de Stat și societățile de investiții financiare rezultate din transformarea Fondurilor Proprietății Private, pe baza valorii acestor cote din momentul acordării lor.

(2) Acțiunile cotelor regularizate în conformitate cu prevederile alin. (1) vor fi gestionate și vândute de Fondul Proprietății de Stat prin metodele prevăzute în prezenta lege.“

În sesizarea grupului de deputați se susține că această prevedere este neconstituțională, pentru următoarele motive:

— Fondurile Proprietății Private sunt instituții cu capital integral privat, astfel încât prevederile art. 3 au semnificația unei „naționalizări“ a cotei deținute de aceste fonduri în capitalul social al băncilor avute în vedere de lege, soluție legislativă contrară prevederilor art. 41 alin. (1), (2), (3) și (5), precum și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție; trecerea cotei de capital din proprietatea Fondurilor Proprietății Private în proprietatea statului nu poate fi justificată nici ca o modalitate de „expropriere“, permisă de art. 41 alin. (3) din Constituție, deoarece privatizarea băncilor nu constituie un caz de „utilitate publică“, iar legea nu a prevăzut „o dreaptă și prealabilă despăgubire“ de care depinde constituționalitatea unei asemenea măsuri;

— prin prevederile art. 3 „se aduce o gravă încălcare a dreptului de proprietate, ceea ce va afecta cei peste

10 milioane de acționari ai actualelor societăți de investiții financiare rezultate din transformarea Fondurilor Proprietății Private“.

În concluzie, se solicită eliminarea, ca neconstituțional, a art. 3, precizându-se că aceasta nu influențează structura proiectului și considerându-se „absurdă“ concluzia că „pentru a privatiza cele 6 bănci trebuie mai întâi naționalizată cota deja privată, urmând ca aceasta să fie reprivatizată“.

În conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților se arată că prevederile art. 3 al legii, la care se referă obiecția de neconstituționalitate, privesc o acțiune prealabilă privatizării băncilor, necesară, deoarece, de la data constituirii cotelor aparținând Fondului Proprietății de Stat și Fondurilor Proprietății Private, „cotele de capital social pe care le dețin cele două fonduri au suferit modificări datorită vânzării de acțiuni ale societăților comerciale bancare“, în temeiul art. 46 din Legea nr. 58/1991. Regularizarea, la care se referă art. 3, nu constituie o „naționalizare“, deoarece „nu reprezintă o trecere forțată, bazată pe o manifestare unilaterală de voință, a proprietății private în proprietatea statului“, ci un schimb de acțiuni „pentru a se echilibra raportul dintre Fondul Proprietății de Stat și Fondurile Proprietății Private în deținerea capitalului social al societăților bancare care se privatizează la nivelurile stabilite de lege“. De aceea nici luarea în considerare, în procesul regularizării, a valorii cotelor de capital din momentul inițial nu aduce nici o atingere „dreptului de proprietate al Fondurilor Proprietății Private“, întrucât la data respectivă „s-a făcut și aprecierea valorică a capitalului social și în funcție de această valoare s-a apreciat cota Fondului Proprietății de Stat și Fondurilor Proprietății Private“.

În concluzie, se apreciază că regularizarea nu aduce nici o atingere dreptului de proprietate, ci, dimpotrivă, „are semnificația ocrotirii dreptului de proprietate al Fondului Proprietății de Stat și Fondurilor Proprietății Private prin încadrarea exercitării acestuia în cotele stabilite de lege“.

De asemenea, se arată că art. 3, constituind o normă de trimitere la art. 3 alin. (5) și la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 55/1995, dacă obiecția formulată ar fi acceptată, ar însemna să se constate neconstituționalitatea și a acelor prevederi care, însă, fiind ale unei legi în vigoare, nu pot face obiectul unui control de constituționalitate a legii anterior promulgării, ci numai pe calea excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele arătate, se consideră că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Din partea Senatului, s-a comunicat punctul de vedere al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, în care se precizează că obiecția de neconstituționalitate este nefondată, pentru următoarele motive: termenul de regularizare prevăzut de art. 3 din lege are semnificația unui „schimb forțat de acțiuni“ și a fost introdus în legislație prin Legea nr. 55/1995, declarată constituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 62/1995; potrivit acelei legi, vânzarea acțiunilor pentru privatizarea băncilor se face „contra numerar, ceea ce exclude *ab initio* gratuitatea ce ar putea fi invocată ca mecanism al unei preținse depozedări“; de aceea „valoarea unică de schimb a cuponului nominativ de privatizare și a carnetului cu certificate de proprietate nu a inclus și valoarea capitalului social al societăților bancare la care statul este acționar“; schimburile de acțiuni trebuie să evite „o depozedare indirectă și mascată“, concludându-se că: „Textul nu este neconstituțional, singura pro-

blemă care se pune este ca el să fie corect interpretat și aplicat“.

În punctul de vedere al Guvernului se arată, de asemenea, că sesizarea este neîntemeiată, art. 3 ce face obiectul acesteia având menirea să finalizeze măsurile întreprinse în procesul de privatizare, prin aplicarea art. 3 alin. (5) și a art. 6 alin. (1) din Legea nr. 55/1995. De aceea „regularizarea“ prevăzută la art. 3 „nu are nimic comun și nu poate fi confundată cu «exproprierea» sau «naționalizarea»“, realizându-se sub forma contractelor de schimb și de vânzare, prevăzute și de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 55/1995.

În sprijinul obiecției de neconstituționalitate, Societatea de Investiții Financiare „Muntenia“ a depus un memoriu, care, în esență, reia argumentele din sesizare, cu unele precizări referitoare la drepturile pe care le are ca acționar la societățile bancare.

Curtea Constituțională, în temeiul art. 144 lit. a) din Constituție, al art. 3 alin. (2) și al art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, constată că este competentă să soluționeze sesizarea, care a fost înaintată cu respectarea dispozițiilor legale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

ținând seama de obiecția de neconstituționalitate formulată, de punctele de vedere comunicate, de memoriul depus, de raportul întocmit de judecătorul-raportor, de prevederile art. 3 din Legea pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar, raportate la dispozițiile Constituției, reține următoarele:

Sesizarea, sub aspect formal, se referă la întreg conținutul prevederilor art. 3 din lege. Din motivele invocate rezultă însă că, în realitate, sunt criticate numai prevederile alin. (1) ale acestui articol, potrivit cărora cotele din capitalul social al societăților bancare supuse privatizării, deținute de societățile de investiții financiare, înființate prin transformarea Fondurilor Proprietății Private, urmează a fi regularizate cu Fondul Proprietății de Stat, pe baza valorii acestor cote din momentul acordării lor.

În analiza acestui alineat se pot deosebi prima teză, referitoare la regularizarea cotei aparținând societăților de investiții financiare cu Fondul Proprietății de Stat, și cea de-a doua teză, referitoare la valoarea acestei cote.

În legătură cu prima teză, privind constituționalitatea operațiunii de regularizare, în sesizare se consideră că aceasta ar avea semnificația unei „naționalizări“ sau „exproprieri“, întrucât asigură trecerea silită în proprietatea statului a cotei respective, care, în prezent, este în proprietatea privată a societăților de investiții financiare.

Incontestabil că, dacă ar avea semnificația unei naționalizări, soluția legislativă ar fi neconstituțională, fiind contrară prevederilor art. 41 alin. (1), (2), (3) și (5), precum și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție. În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții, așa cum rezultă din deciziile nr. 4/1992, nr. 3/1993, nr. 134/1994 și nr. 72/1995, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182/1992, nr. 95/1993, nr. 34/1995 și nr. 167/1995, potrivit cărora naționalizarea, nefiind reglementată de Constituție, este neconstituțională. De asemenea, prevederile art. 3 din lege nu se pot justifica nici pe temeiul exproprierii.

Regularizarea cotei ce aparține societăților de investiții financiare cu Fondul Proprietății de Stat se face însă, așa cum se precizează în punctele de vedere primite, printr-un schimb de acțiuni. Fiind deci o dublă vânzare, de principiu, *regularizarea* nu poate constitui un act de *naționalizare* sau de *expropriere* care, prin definiție, implică trecerea unilaterală a unor bunuri proprietate privată în proprietatea statului, cu plata unei despăgubiri.

În cuprinsul art. 3 din lege se face trimitere la art. 3 alin. (5) și la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 55/1995 pentru accelerarea procesului de privatizare. La art. 3 alin. (5) din această lege se prevede posibilitatea regularizării între Fondul Proprietății de Stat și Fondurile Proprietății Private pe baza unei metodologii stabilite împreună cu Agenția Națională pentru Privatizare, iar la art. 6 alin. (1) se prevede că societățile comerciale bancare se vor privatiza prin vânzarea acțiunilor numai în numerar, către investitori privați, și prin aport de capital privat. Rezultă deci că regularizarea, în cadrul procesului de privatizare, este o modalitate instituită de o lege în vigoare, anterioară celei ce face obiectul sesizării. Noua reglementare nu constituie decât o aplicație necesară pentru privatizarea băncilor cu capital de stat. Tocmai de aceea, sub aspectul tehnicii legislative utilizate, prima teză a alin. (1) al art. 3 din lege constituie o normă de trimitere. Constatarea neconstituționalității acestei norme ar presupune constatarea neconstituționalității și a normei la care se face trimitere. Or, așa cum s-a statuat prin deciziile nr. 6/1993, nr. 26/1995 și nr. 62/1995, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 25 februarie 1993, nr. 66 din 11 aprilie 1995 și nr. 122 din 19 iunie 1995, în cadrul controlului preventiv, privind soluționarea unei obiecții de neconstituționalitate, Curtea nu poate controla constituționalitatea unei legi în vigoare, care poate forma însă obiectul unei excepții de neconstituționalitate, invocată în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, în cadrul unui proces legat de aplicarea acelei legi.

Rezultă din cele arătate că regularizarea la care se referă prima teză a alin. (1) din art. 3 al legii nu are semnificația unei naționalizări sau exproprieri, iar dispoziția legală, atacată ca neconstituțională, reprezintă o normă de trimitere la o reglementare în vigoare, care nu poate face obiectul controlului, înainte de promulgare, al constituționalității unei legi ulterioare, cum este legea ce face obiectul sesizării.

Teza a doua din alin. (1) al art. 3 din lege nu mai reprezintă o normă de trimitere, întrucât prevede că regularizarea cotei ce aparține societăților de investiții financiare se face „pe baza valorii acestor cote din momentul acordării lor“. Acest „moment“ este cel al aplicării art. 5 din Legea nr. 58/1991, în care se stabilește că „Fondurile Proprietății Private dețin inițial, în total, 30% din capitalul social al societăților comerciale organizate conform prevederilor cap. III din Legea nr. 15/1990...“, potrivit cu distribuția aprobată de Agenția Națională pentru Privatizare. Rezultă

că pe baza celei de-a doua teze a alin. (1) din art. 3 al legii, în procesul regularizării, valoarea acțiunilor deținute de societățile de investiții financiare este aceea de la data „acordării lor“, adică valoarea lor nominală, deși, între timp, valoarea reală, de piață, a acțiunilor respective a evoluat, cu atât mai mult cu cât, așa cum se arată în punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, compoziția capitalului social s-a schimbat.

Semnificația prevederilor alin. (1) din art. 3 al legii nu poate fi decât aceea că, sub aspect formal, valoarea acțiunilor preluate de Fondul Proprietății de Stat nu se modifică. Este singura consecință, întrucât legiuitorul nu a modificat cota de 30% atribuită Fondurilor Proprietății Private prin art. 5 al Legii nr. 58/1991, iar art. 3 alin. (5) din Legea nr. 55/1995, la care noua reglementare trimite, presupune, de asemenea, respectarea acestei cote. În substanța sa, obiecția de neconstituționalitate se întemeiază pe interpretarea că art. 3 din Legea pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar ar presupune, implicit, o asemenea modificare. După cum se arată însă în punctul de vedere al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, „schimburile de acțiuni urmează să se facă la aceeași valoare, adică la valoarea acestora din același moment“. Evident că acest moment nu poate fi decât cel al schimbului, deoarece, așa cum se precizează în același punct de vedere, interpretarea și aplicarea legii nu trebuie să conducă la „o deposedare indirectă și mascată, care ar aduce o gravă atingere dreptului de proprietate“. De aceea obiecția de neconstituționalitate ce se întemeiază pe faptul că noua reglementare ar implica o asemenea consecință este neîntemeiată. O lege se poate interpreta și aplica numai în contextul general al legislației și în concordanță cu legitimitatea sa constituțională. Ca urmare, regularizarea prevăzută la art. 3 din noua reglementare nu poate avea loc decât în respectul prevederilor art. 5 din Legea nr. 58/1991, ceea ce impune compensarea cotei de capital preluate cu acțiuni a căror valoare reală cumulată să fie egală cu valoarea reală a acestei cote. Articolul 3 din lege reglementează numai valoarea cotei ce se preia, nu și valoarea acțiunilor date în compensație, care deci sunt supuse normelor de drept comun, respectiv exigențelor schimbului ce constituie instrumentul juridic prin care se efectuează regularizarea. În consecință, orice altă interpretare — astfel cum se face în sesizare — este nejustificată, atât sub aspect legal, cât și constituțional.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 41 alin. (1), (2), (3) și (5), ale art. 135 alin. (1) și (6) și ale art. 144 lit. a) din Constituție, precum și ale Legii nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E :

Constată că prevederile art. 3 din Legea pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar sunt constituționale.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 15 mai 1997 și la ea au participat: Ioan Muraru, președinte, Costică Bulai, Mihai Constantinescu, Nicolae Popa, Lucian Stângu, Florin Bucur Vasilescu, Romul Petru Vonica și Victor Dan Zlătescu, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

București, 15 mai 1997.
Nr. 114.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANȚELOR

ORDINUL Nr. 984 din 15 mai 1997

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,
în conformitate cu prevederile Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei
impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere, ratificată prin Legea nr. 85/1994 și publi-
cată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 24 octombrie 1994, pentru cunoașterea datei privind intrarea
în vigoare și, respectiv, a datei de când sunt aplicabile prevederile convenției menționate mai sus,
emite următorul ordin:

1. La data de 8 decembrie 1995 a intrat în vigoare Convenția dintre România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere, semnată la Luxemburg la 14 decembrie 1993, ca urmare a îndeplinirii procedurii stipulate la art. 30 din convenție, ale cărei pre-vederi se aplică începând cu data de 1 ianuarie 1996.
2. Direcția generală impozite directe și Direcția presă, relații cu publicul, protocol și administrativ vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

MINISTERUL FINANȚELOR

ORDINUL Nr. 985 din 15 mai 1997

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,
în conformitate cu prevederile Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Algeriene Democratice
și Populare pentru evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit și pe avere și a Protocolului anexat, ratificată
prin Legea nr. 25/1995 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 14 aprilie 1995, pentru cunoaș-
terea datei privind intrarea în vigoare și, respectiv, a datei de când sunt aplicabile prevederile convenției și ale protoco-
lului anexat, menționate mai sus,
emite următorul ordin:

1. La data de 11 iulie 1996 a intrat în vigoare Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Algeriene Democratice și Populare pentru evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit și pe avere și Protocolul anexat, semnate la Alger la 28 iunie 1994, ca urmare a îndeplinirii procedurii stipulate la art. 29 din convenție, ale căror prevederi se aplică începând cu data de 1 ianuarie 1997.
2. Direcția generală impozite directe și Direcția presă, relații cu publicul, protocol și administrativ vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

MINISTERUL FINANȚELOR

ORDINUL Nr. 986 din 15 mai 1997

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,
în conformitate cu prevederile Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Thailandei pentru evi-
tarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, ratificată prin Legea nr. 3/1997 și
publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 6 februarie 1997, pentru cunoașterea datei privind intrarea
în vigoare și, respectiv, a datei de când sunt aplicabile prevederile convenției menționate mai sus,
emite următorul ordin:

1. La data de 3 aprilie 1997 a intrat în vigoare Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Thailandei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la București la 26 iunie 1996, ca urmare a îndeplinirii procedurii stipulate la art. 29 din convenție, ale cărei pre-vederi se aplică începând cu data de 1 ianuarie 1998.
2. Direcția generală impozite directe și Direcția presă, relații cu publicul, protocol și administrativ vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

MINISTERUL FINANTELOR

ORDINUL Nr. 987
din 15 mai 1997

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată, în conformitate cu prevederile Acordului dintre România și Republica Africa de Sud pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștigurile din capital, ratificat prin Legea nr. 59/1994 și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 2 august 1994, pentru cunoașterea datei privind intrarea în vigoare și, respectiv, a datei de când sunt aplicabile prevederile acordului menționat mai sus, emite următorul ordin:

1. La data de 29 octombrie 1995 a intrat în vigoare Acordul dintre România și Republica Africa de Sud pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștigurile din capital, semnat la București la 12 noiembrie 1993, ca urmare a

îndeplinirii procedurii stipulate la art. 28 din acord, ale cărei prevederi se aplică începând cu data de 1 ianuarie 1996.

2. Direcția generală impozite directe și Direcția presă, relații cu publicul, protocol și administrativ vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

MINISTERUL FINANTELOR

ORDINUL Nr. 988
din 15 mai 1997

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată, în conformitate cu prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital, ratificat prin Legea nr. 127/1996 și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 31 octombrie 1996, pentru cunoașterea datei privind intrarea în vigoare și, respectiv, a datei de când sunt aplicabile prevederile acordului menționat mai sus, emite următorul ordin:

1. La data de 28 noiembrie 1996 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnat la Zagreb la 25 ianuarie 1996, ca urmare a îndeplinirii procedurii stipulate la art. 28

din acord, ale cărui prevederi se aplică începând cu data de 1 ianuarie 1997.

2. Direcția generală impozite directe și Direcția presă, relații cu publicul, protocol și administrativ vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.